

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **P. B.**, zastoupený JUDr. Milanem Kudynem, advokátem se sídlem Na Příkopech 64, Jičín, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 6. 2015, č. j. 1174/15, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 Ad 18/2016 – 9,

takto:

I. Kasační stížnost žalobce **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Soud **určuje** odměnu ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Milanu Kudynovi, advokátu, ve výši **6 800 Kč.** Odměna bude zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 10. 6. 2015, č. j. 1174/15 (dále jen „napadené rozhodnutí"), žalovaná rozhodla tak, že žalobci nebyl určen advokát k poskytnutí právní služby dle § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů. Toto rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 11. 6. 2015. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu prostřednictvím žalované České advokátní komory, která však příslušnému Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud") žalobu doručila 2. 9. 2015, tedy až po uplynutí

zákonné dvouměsíční lhůty. Městský soud proto usnesením ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 Ad 18/2016 – 9, žalobu odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[2] Proti usnesení městského soudu brojil žalobce (stěžovatel) kasační stížností. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 6. 2017, č. j. 6 As 158/2017 - 16, ustanovil stěžovateli na jeho žádost zástupcem pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Milana Kudyna, advokáta v Jičíně.

[3] Ustanovený zástupce v doplnění kasační stížnosti uvedl, že žalovaná v napadeném rozhodnutí poučila stěžovatele dle § 72 odst. 1 s. ř. s. ve znění platném do 31. 12. 2011, podle kterého byla žalobní lhůta zachována i v případě, byla-li žaloba ve lhůtě podána u žalovaného správního orgánu. Stěžovateli nebylo známo, že od 1. 1. 2012 je možno podat žalobu pouze u správních soudů. Naopak vycházel a spoléhal na poučení žalované, které však zřejmě bylo v předtisku bez náležité aktualizace. Právní zástupce stěžovatele při návštěvě ve v. V. žádal o předložení rozhodnutí žalované, stěžovatel jej však nemá k dispozici. Stěžovatel proto navrhl, aby si jej Nejvyšší správní soud vyžádal jako důkaz.

[4] Žalovaná nevyužila svého práva podat vyjádření ke kasační stížnosti, pouze předložila správní žalobou napadené rozhodnutí.

[5] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[6] Nutno předeslat, že skutkově a právně obdobnou věcí, týkající se týchž účastníků, se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku č. j. 7 As 158/2017 - 29 ze dne 13. 7. 2017 (s oporou v dřívější judikatuře, např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2012, č. j. 6 Ads 108/2012 - 32), na který postačí odkázat, ostatně účastníkům byl tento rozsudek doručen a je jim znám. I v této věci bylo rozhodnutí žalované stěžovateli doručeno dne 11. 6. 2015 a stěžovatel podal proti tomuto rozhodnutí žalobu ze dne 18. 7. 2015 přímo u žalované. Žaloba jí byla doručena dne 21. 7. 2015 a následně dne 2. 9. 2015 žalovaná žalobu postoupila městskému soudu. Jelikož bylo rozhodnutí žalované stěžovateli doručeno dne 11. 6. 2015, poslední den lhůty pro podání žaloby připadl na (úterý) 11. 8. 2015 (§ 72 odst. 1, § 72 odst. 4 a § 40 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud ani městský soud nezpochybňují, že stěžovatel v této lhůtě skutečně žalobu podal, nicméně tak učinil u nesprávného orgánu, tj. u žalované. Tato skutečnost nemá z hlediska platné právní úpravy žádnou relevanci. Možnost, aby byla žalobní lhůta zachována i v případě, kdy by stěžovatel podal žalobu ve lhůtě u žalovaného správního orgánu, připouštěl § 72 odst. 1 s. ř. s. pouze ve znění do 31. 12. 2011. Pokud tedy stěžovatel podal žalobu v žalobní lhůtě prostřednictvím žalované, avšak ta ji postoupila správnímu soudu až po jejím marném uplynutí, bylo třeba takovou žalobu odmítnout jako opožděnou.

[7] Není pravdivé tvrzení stěžovatele, že jej žalovaná poučila o možnosti podat opravný prostředek v souladu s právní úpravou platnou do 31. 12. 2011. V poučení napadeného správního rozhodnutí je uvedeno, že „*proti rozhodnutí není opravný prostředek přípustný; proti rozhodnutí lze podat žalobu dle zvláštních předpisů*“. Takto koncipované poučení není jakkoliv zavádějící a nelze z něj dovodit, že odpovídá znění soudního řádu správního účinnému do 31. 12. 2011.

[8] S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud neshledal napadené usnesení městského soudu nezákonným. Jelikož v řízení o kasační stížnosti nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, nemá tedy právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, jíž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože jí v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[10] Ustanovenému zástupci Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za dva úkony právní služby (převzetí a přípravy zastoupení a doplnění kasační stížnosti) tak, jak ji vyčíslil, tj. po 3 100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 bodem 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a dále dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem 6 800 Kč. Ustanovený advokát podle svého prohlášení není plátcem DPH, částka se proto již o daň nezvyšuje. Tato částka mu bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu